

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 4C/1/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6811206447
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2012:6811206447.2

Uznesenie

Okresný súd Revúca v právnej veci navrhovateľa Tessile ditta, a.s., IČ: 278 22 117, so sídlom Ve Studeném 117/5a, Praha, Česká republika, zastúpeného spoločnosťou ACCEPTUM, s.r.o., IČO: 36 863 459, so sídlom Vrútocká č. 12, Bratislava, proti odporkyňi K. Ď., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y., X. Č.. XX/XX, toho času na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou Bc. Hedvigou Mázikovou, súdnou tajomníčkou informačného centra Okresného súdu Revúca, o zaplatenie 37,35 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd vyhlasuje, že **n e m á** právomoc konať v predmetnej veci.

II. Súd konanie **z a s t a v u j e**.

III. Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 13.12.2011 sa navrhovateľ, ktorý je právnickou osobou so sídlom v členskom štáte Európskej únie (Česká republika) domáhal od odporkyne, ktorá je občiankou Slovenskej republiky, zaplatenia sumy 37,35 € s príslušenstvom.

Súd počas konania zistil, že odporkyňa sa nezdržiava na adrese trvalého pobytu a súdu sa ani vykonaným šetrením bydlisko odporkyne nepodarilo zistiť. Vzhľadom na túto skutočnosť súd uznesením č.k. 4C/1/2012-18 zo dňa 14.02.2012 ustanovil odporkyňi na zastupovanie v konaní opatrovníčku Bc. Hedvigu Mázikovú.

Na základe výzvy súdu sa k návrhu navrhovateľa vyjadrila opatrovníčka odporkyne, ktorá namietala nedostatok právomoci okresného súdu Revúca na prejednanie a rozhodnutie predmetného súdneho sporu. Uviedla, že v predmetnom súdnom spore sa jedná o právny vzťah so zahraničným prvkom, nakoľko v ňom navrhovateľ, ktorý je obchodnou spoločnosťou so sídlom podnikania v Českej republike, uplatňuje svoj návrh na zaplatenie sumy 37,35 € s prísl. voči odporkyňi - fyzickej osobe, nepodnikateľke s trvalým pobytom evidovaným na území Slovenskej republiky. Nakoľko bydlisko odporkyne v danom prípade nie je známe (pričom nie je známe ani to, či sa bydlisko odporkyne vôbec nachádza na území SR), má opatrovníčka odporkyne za to, že nie je v právomoci Okresného súdu Revúca predmetnú vec prejednať a rozhodnúť.

Vzhľadom na námietku opatrovníčky odporkyne súd skúmal, či má právomoc konať v predmetnej veci.

Na daný právny vzťah so zahraničným prvkom žalobca - obchodná spoločnosť so sídlom v členskom štáte Európskej únie (Česká republika) a žalovaný - fyzická osoba nepodnikateľ s trvalým pobytom evidovaným v členskom štáte Európskej únie (Slovenská republika), sa vzťahuje nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (nariadenie Brusel I).

Navrhovateľ - obchodná spoločnosť so sídlom v členskom štáte Európskej únie (ČR), sa domáha zaplatenia sumy 37,35 € s prísl. od odporkyne - fyzickej osoby, nepodnikateľky s trvalým pobytom evidovaným na území Slovenskej republiky. V zmysle návrhu na začatie konania vznikol daný záväzkovoprávny vzťah zo zmluvy o preprave uzavretej na území Českej republiky.

Podľa čl. 2 nariadenia Brusel I., ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa čl. 59 ods. 1 nariadenia Brusel I., na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.

Otázku bydliska posudzuje súd podľa svojho národného práva, v danom prípade práva slovenského. Slovenské právo vychádza z definície bydliska používanej na účely § 85 O.s.p. Bydliskom fyzickej osoby je miesto, v ktorom sa fyzická osoba zdržiava s úmyslom zdržiavať sa v ňom trvalo. Z hľadiska určenia bydliska pritom nie je rozhodujúce, kde je účastník konania podľa predpisov o evidencii obyvateľstva prihlásený na trvalý pobyt, ale úmysel občana trvale sa v určitom mieste zdržiavať. Z uvedeného je zrejmé, že slovenské právo chápe pojem bydlisko ako miesto faktického pobytu fyzickej osoby v spojení s jej úmyslom sa tu trvale zdržiavať.

Z citovaného čl. 2 nariadenia Brusel I. vyplýva, že navrhovateľ môže podať žalobu ohľadne nárokov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy len na súde toho členského štátu, v ktorom má žalovaný svoje bydlisko. Je pritom vecou navrhovateľa, aby tvrdil, že daná podmienka je splnená a tiež, aby jej splnenie preukázal.

Z pripojených súdnych spisov Okresného súdu Revúca sp. zn. 6C/116/2011 a sp. zn. 6C/113/2011 súd ohľadne bydliska odporkyne zistil, že odporkyňa sa na uvedenej adrese nezdržiava už asi 5 rokov a celá rodina sa mala odsťahovať do ČR. V registri obyvateľov SR má uvedený už iba záznam Revúca - hlásený pobyt bezdomovca, pretože jej v administratívnom konaní trvalý pobyt na adrese uvedenej navrhovateľom bol zrušený. Odporkyňa nie je vo výkone trestu alebo vo väzbe na území SR a nie je evidovaná ako poistenec Sociálnej poisťovne, ani ako nezamestnaná na ÚPSVaR v Revúcej. Nepoberá dávku v hmotnej núdzi. Nepodniká na území SR na základe živnostenského oprávnenia a nie je spoločníčkou slovenskej obchodnej spoločnosti. V českej evidencii osôb má vedený záznam: trvalý pobyt cudzinca od 01.10.2004 na adrese V. - X., XXX XX R. XX. Podľa šetrenia OS Plzeň - Jih má bývať na bližšie neuvedenej adrese v K. O. B. X. Č..

Výzvou zo dňa 24.01.2012 bol navrhovateľ vyzvaný, aby doplnil svoje tvrdenia v tom smere, či sa odporkyňa zdržiava na území Slovenskej republiky s úmyslom zdržiavať sa tu trvale a ak áno, aby svoje tvrdenia preukázal. Navrhovateľ na výzvu súdu odpovedal podaním zo dňa 30.01.2012, podľa ktorého navrhovateľ nemá vedomosť o tom, či sa odporkyňa zdržiava na území Slovenskej republiky s úmyslom zdržiavať sa tu trvale. Navrhovateľ teda napriek riadnej výzve nepreukázal, že by odporkyňa mala bydlisko na území Slovenskej republiky.

Z uvedených skutočností je zrejmé, že v predmetnej veci nie je bydlisko ani súčasný pobyt odporkyne známy. Nie je preto splnená podmienka čl. 2 nariadenia Brusel I. pre založenie medzinárodnej právomoci súdu Slovenskej republiky na konanie v predmetnej veci.

Nariadenie Brusel I smeruje k zachovaniu práva žalovaného účinne sa v konaní brániť, ktorého súčasťou je aj právo byť žalovaný na vhodnom súde. V predmetnom spore je takýmto súdom v zmysle čl. 2 nariadenia súd štátu, v ktorom má bydlisko žalovaný. Nariadenie Brusel I. ponecháva otázku určenia bydliska účastníka konania na národnom práve, v tomto prípade práve slovenskom, ktoré ho chápe ako miesto známeho faktického pobytu fyzickej osoby. V danom prípade nebolo preukázané, že by žalovaná mala bydlisko na území Slovenskej republiky. Vzhľadom na tieto skutočnosti má súd za to, že nie je splnená podmienka čl. 2 nariadenia Brusel I. a preto súd námietke opatrovníčky žalovanej vyhovel a vyhlásil, že nemá právomoc konať vo veci s poukazom na ustanovenie čl. 26 ods. 1 nariadenia.

Podľa § 104 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení (ďalej len O.s.p.), ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Nedostatok právomoci súdu je nedostatkom podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. Ak existuje neodstrániteľný nedostatok podmienok konania, súd musí konanie zastaviť. V danej veci nemožno vec postúpiť, pretože takýto postup nie je možný v prípade, ak právomoc konať má iný členský štát. Na základe uvedeného súd konanie zastavil podľa vyššie citovaného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Banská Bystrica prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.